

[Arbejdsministeren.]

målet, som jo var hovedemnet for forhandlingen i folketinget i foråret, men kun komme med enkelte bemærkninger.

Hr. Erling Dinesen læste op af min fremsættelsestale, og det synes jeg oprigtig talt var noget af det bedste, hr. Erling Dinesen sagde her i dag. Men hr. Erling Dinesen tolkede det derhen, at jeg prøvede på at gribe ind i overenskomstforholdene ved at fortælle, hvordan man kunne gøre, hvis osv. Nej, det er der i og for sig ikke tale om. Der er tale om at fortælle, hvad der ville ske, hvis man bar sig ad nøjagtig, som man gjorde dengang, da man forlængede ferien fra 2 uger til 3 uger. Hvis man gør noget tilsvarende i fremtiden, vil et tidsskema komme til at se ud nogenlunde som det, jeg har nævnt. Men det er naturligvis også kun på skrømt, når hr. Erling Dinesen advarer mod at gribe ind i overenskomstforhold, for hvad er socialdemokratiets eget forslag andet end indgreb i overenskomstforhold? Det går ud på, at om 2 måneder skal arbejdsgiverne begynde at betale feriegodtgørelse med en $2\frac{3}{4}$ pct. højere sats end i øjeblikket, og det er da indgreb i overenskomstforhold, så det klodser.

Hr. Erling Dinesen spæde, at man ville være taknemlig i arbejdsgiverkredse over det, jeg dér har redegjort for. Det skulle glæde mig, om det var tilfældet. Jeg skal ikke nægte, at jeg ved udarbejdelsen af denne del af min tale nærmest regnede med, at den var der dog vist ingen der ville give mig tak for.

Hr. Simonsen og andre ordførere var inde på spørgsmålet om garantiordningen for de midler, som skal være til rådighed til udbetaling i feriegodtgørelse. Det er rigtigt, at der sidder et udvalg, der er nedsat for godt et års tid siden med repræsentanter for hovedorganisationerne på arbejdsmarkedet, og som jeg har nævnt i min fremsættelsestale, håber jeg, at dette udvalg meget snart kan nå frem til et resultat. Det er min erfaring, som også viser sig at slå til på dette område, at de udvalg, hvori hovedorganisationerne er repræsenteret, gør et meget grundigt og et meget sagligt arbejde. Det er også min erfaring, at hurtigløbere er de ikke. Men vi kan da håbe, og jeg tror altså også, at der vil komme et resultat, mens lovforslaget er til behandling.

I den forbindelse kan jeg berolige hr. Kurt Brauer og også hr. Poul Dam med, at naturligvis er socialistisk folkepartis forslag ikke noget, som man slet ikke interesserer sig for. Jeg regner da med, at dette udvalg beskæftiger sig med det. Det har som nævnt haft et halvt års tid til at se også på det. Jeg skal ikke nægte, jeg personlig ikke er nogen stor ynder af det. Jeg synes nærmest, det er en Storm Petersensk opfindelse, som på en besværlig måde løser ting, som måske kan gøres lettere. Men vi vil jo få at se, hvordan de sagkyndige ser på den side af sagen.

Jeg kan bekræfte over for hr. Valbak, at det ikke er tanken at have hemmelighedskræmmeri om feriefondens anvendelse. Feriefonden anvendes til meget nyttige sociale og feriemæssige formål, og det har jo netop med den ændrede formulering af ferieloven været meningen nu lovmæssigt at instituere en tilstand, som på fornøftig vis er groet op i de forløbne år.

Så var hr. Simonsen inde på spørgsmålet om det tilfælde, hvor der sker sammenfald — jeg forstod, det var inden for funktionærområdet, der som bekendt har hr. Simonsens særlige interesse — mellem opsigelsesvarsel og ferieperiode for funktionærer. Jeg tror, der dér er spørgsmål, som egner sig til at fordybe sig i. Jeg har fået at vide, at det udvalg, der udarbejdede redegørelsen om ferie og arbejdstid, har været inde på spørgsmålet, men altså slap det igen. Om det var tidnød, eller om det var, fordi man syntes, det var et marginalt spørgsmål, ved jeg ikke. Men der kan jo tænkes mange situationer, det er ikke noget helt enkelt problem. Opsigelsesvarslet i funktionærloven varierer fra 1 måned for funktionærer, der kun har været ansat i kort tid, op til 6 måneder for funktionærer, der har været ansat længe, og forholdet er naturligvis forskelligt, alt efter om der lægges en ferieperiode inden for dette opsigelsesvarsel eller ej. Der er også den forskel, at det undertiden er ferien, der lægges først, og opsigelsen, der kommer bagefter; til andre tider er det altså omvendt. Der kan tænkes en hel del situationer, hvor det kan være en konkret afvejning værd, hvor alvorligt problemet er, men som sagt, jeg mener nok, at det egner sig til udvalgsbehandlingen.

Så var hr. Poul Dam inde på en række betragtninger og afsluttede med, at § 18